

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 13, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

ΒΟΥΛΗ

Παρασκευὴ — 17 Δεκεμβρίου.

Β' συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νέας νομισματικῆς μεθόδου.

Οὕτως ἐπισήμως ἀναγράφεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῶν εἰκοσι νομοσχεδίων, ἧτις ἤγειρε τὴν θορυβώδη ἐκείνην ὑβρεοῦ ἡτήσιον τῆς 13 Δεκεμβρίου, καὶ λειτουργεῖ ἀκόμη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐνεκα τῆς συστηματικῆς ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, χωρὶς νὰ ἐξαντλήται, ὡς γλυκὸν ποτηρίου εἰς τὸ ἐρμάρι φιλαργύρου μάμμης, μετ' ὅλας τὰς καταναλωτικὰς ἀποπείρας τῶν ἐγγύων.

Ὁμιλοῦσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τέσσαρες, πέντε, πάντες ἐκ τῶν τάξεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἡ σιωπὴ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος προκαλεῖ περιέργον ἐπεισόδιον, περὶ οὗ κατωτέρω.

Δὲν μνημονεύω ἐκεῖνων τὰ ὅποια εἶπεν ὁ κ. Δημητρακάκης, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ποτὲ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀκούσω τὰ ἔπη του, συντελούντων πρὸς τοῦτο καὶ τοῦ βουλοφώνου καὶ τοῦ ἰδίου τὰ λόγια του ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ στόμα του δυσδιάκριτα, συγχέομενα εἰς ἀναρρόν τινα ἀντήχησις, ὡς — καὶ εἶναι φρικώδης ἡ παρομοίωσίς μου — ὡς πλῆθος συμπεπικνωμένον, ἐν ἀπαραγράφῳ παραζάλη ἐξερχόμενον ἀπὸ θεάτρου, εἰς τὸ ὅποιον ἦναι ψε πυρκαϊά.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν κ. Πετιμεζᾶν, ἐκείνου καὶ ἡ φωνὴ διακρίνεται καὶ ὁ λόγος του ἀκούεται ἐν προσοχῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τὸν ὅποιον συνήθως χαρακτηρίζει πείρα καὶ σαφήνεια παραστάσεως ἢ λέξις δὲν ἐξέρχεται, ἐξακοντίζεται ἀπὸ τοῦ στόματός του, ἀπομεινωμένη τῶν πρὸ αὐτῆς καὶ μετ' αὐτῆν ἀδελφῶν τῆς· τοῦτο δύναται νὰ παρασταθῇ μόνον ἐάν

γράφοντες τοὺς λόγους τοῦ κ. Πετιμεζᾶ χωρίσωμεν ἐκάστην λέξιν δι' ἄνω στιγμῆς ἀπὸ τῆς ἄλλης. Μὲ τὸν τρόπον δὲ καθ' ὃν κινεῖ ἀκαταπαύστως τὴν δεξιὰν χεῖρα, νομίζετε ὅτι δίδει λυσσώδεις ταμπλαῖς εἰς κρέατα μυστηριώδη ἀόρατα εἰς ἡμᾶς· συγχρόνως ὀρθοῦται ἐπὶ τῶν ποδῶν του, ὡς νὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ πετάξῃ, καὶ πάλιν μετανοεῖ.

ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ. Τὸ νομοσχεδίον εἰσήχθη ὅπως διαφύγη τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς· στερεῖται δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως διαφοριζούσης τὸν σκοπὸν του, καὶ ἀναφερούσης τὰ εἶδη, εἰς ἃ ἐπιβάλλεται φόρος δώδεκα τοῖς ἑκατόν. Ῥητὴ διατάξις τοῦ συντάγματος ἀπαγορεύει τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτων νομοσχεδίων. Δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ ὅλους αὐτοὺς τοὺς φόρους διὰ μιᾶς ψηφοφορίας.

Ὁ κ. Μεσσινέζης ἐνδιέτριψεν ἰδίως εἰς τὰ σπουδαῖα ἀποτελέσματα τὰ ὅποια θὰ φέρῃ ἐπὶ τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν ἢ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου.

Καὶ ὁ κ. Μαυρομιγᾶλης δίδει γενικὴν χροιάν εἰς τὴν συζήτησιν δι' ὀξείας καὶ ἐντόνου ἀπαγγελίας, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν φόρων, οἱ ὅποιοι, κατ' αὐτὸν, κακῶς ἐτέθησαν, ἐνῶ ἄλλα μένουσιν ἀφορολόγητα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ φορολογηθῶν, συστήνων φόρων ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἀλόγων καὶ τῶν κυνῶν, ποιούμενος δριμυεῖς τινὰς ὑπαινηγμούς, τοὺς ὁποίους καλὰ δὲν ἀντιλαμβάνομεθα, καὶ μετ' ἐπευφημιῶν ἀκούομενος ὑπὸ τῆς φίλης μερίδος. Ὁ κ. Μαυρομιγᾶλης γενναίως καὶ εὐχερῶς χειρίζεται τὸν λόγον ἐπὶ τῇ βάσει, ἐννοεῖται, τοῦ συστήματος τῆς ὀργῆς, καὶ τῆς ἀπειλητικῆς χειρονομίας· τὸν βοήθει πρὸς τοῦτο πείρα πολυετῆς ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῆς Βουλῆς, ἐφ' ὧν ἔχει ἀποκτήσει καὶ τοὺς στρατιωτικὸς βαθμούς του.

Ἐδῶ προσδέχεται ἄλλην φάσιν ἢ συζήτησιν, πρὸ ἧς καλὰ εἶναι νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συνεδριάσεως· κατὶ

Οὐδ' εὐφρομεν κι' ἐκεῖ. Οὕτω, μόλις ἐκάθησα εἰς τὴν ὄψιν μου, πρῶτος ὁ Δημητρακάκης παραπονεῖται, διότι οἱ συμπολιτευόμενοι ἐρχονται, λέγουν παρῶν, καὶ φεύγουν, διὰ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ὄραν τῆς ψηφοφορίας. Βλέπετε τὴν φράσιν αὐτὴν κατὰ ἡδονήν νὰ ἀντιληφθῶ. Ὅταν ἐλησμέναι ὅτι μόνον ὀνομαστικῶν κατὰλογῶν τὴν ἐκφώνησιν παρέχει ἡ ἀντιπολιτευτικὴ μετὰ τὴν ὄραν τῆς ψηφοφορίας. Βλέπετε τὴν φράσιν αὐτὴν κατὰ ἡδονήν νὰ ἀντιληφθῶ. Ὅταν ἐλησμέναι ὅτι μόνον ὀνομαστικῶν κατὰλογῶν τὴν ἐκφώνησιν παρέχει ἡ ἀντιπολιτευτικὴ μετὰ τὴν ὄραν τῆς ψηφοφορίας.

Μετὰ τινὰ ἐπερωτήσιν τοῦ ἐκ Τρικυαλῶν βουλευτοῦ Ταρπάκη, καθ' ἧς ἀντετάχθη ὁ κ. Καραπάνος, καὶ ὁ κ. Δελιγιώργης ἐπανειλημμένως, ἐθέτων τοὺς ἀληθεῖς λόγους τοὺς προκαλοῦντας τὰς ἀναρχυγὰς τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι καταπατήθησαν δὴθεν τὰ δικαιώματα τῶν χωρικῶν τοῦ χωρίου Ζάρκου, ὁ κ. Ζυγομαλάς ὁ ἀπαράιτητος πλέον τύραννος τοῦ βήματος, ὁ Βενιαμὶν τοῦ Δελιγιάννη, ὁ εὐχερὴς αὐτοσχεδιαστὴς περὶ τῶν ἐπέων, ὁ νερόδραστος αὐτὸς φιδὸς τῆς πολιτικῆς προσάγει ἀναφορὰν, χιλιοστὴν αὐτὴν, τῶν οἰνοπωλῶν τῆς πρωτευούσης, παραπονουμένων φυσικὰ διὰ τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τῶν οἴνων, τὴν ὁποῖαν ὁ κ. Ζέγγελις δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ, καὶ ὁ κ. Ζυγομαλάς ἐπιμένει νὰ ἀναγνώσῃ, βεβαίως διὰ νὰ αὐτοθυσιάσῃ τὴν περὶ τὸ γράφειν τοιαύτας ἀναφορὰς δεινότητά του. Παραπονεῖται ὅτι ἡ συμπολιτευσις δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ἰδιότητά του ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους, καὶ κατακρίνει τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἀποφεύγουσαν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἐπερωτήσεις, καὶ πρὸ πάντων ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης. Ἀνατρέγων δὲ πρὸς ἀπόδειξιν εἰς τὸ παρελθόν, λέγει, ὅτι πέρυσι βουλευτὴς ἀξιοτίμος ἐπηρώτησε τὸν Ῥάλλην. — Δὲν ἀπαντῶ, ἀποκρίνεται ὁ ὑπουργός. — Διατί; — Ἔτσι θέλω! Ὑστερον κατακυλῆ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ περιλαλήτου ἀγροτικῷ ζητήματι, λέγει ἐπ' αὐτοῦ πολλά, δὲν θέλει νὰ παύσῃ, ἀρχονται αἱ διαμαρτυρήσεις τῆς δεξιᾶς πτέρυγος καὶ ὁ θύροδος, ὁ κ. Παρασκευᾶς, ὁ ἐνθουσιάζων μοι τοὺς εὐδαίμονας χρόνους τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ῥοθινόν, μετὰ τὴν Σπύλιον Ἀντωνοπούλου, ἐκρήγνυται ὡς βροχὴ ἀπὸ τῆς θέσεώς του, καὶ ὁ Κώστας Κουμουνοῦρος ἐν σατυρικῇ ἐμπνεύσει χειροκροτεῖ τὴν ἐκρήξιν.

Ἄλλ' ὁ κ. Φιλάρετος, ἐπειδὴ αὐτὸς εἶνε ὁ ἀξιοτίμος βουλευτής, τὸν ὅποιον ἀνέφερον ὁ Ζυγομαλάς ὡς ὑποστάντα τὸ ἔτσι θέλω τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, διαμαρτυρεῖται ὅτι ἂν ἦτο τοῦτο ἀληθές, θὰ ἔφερε πάραυτα τότε πρῶτασιν ἀποδοκιμασίας κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἄλλ' εἶνε ψεῦδος: ποτὲ δὲν ἐλέγχθη τοιοῦτό τι. Κατόπιν φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ εὐρῆ χρόνον ἢ βουλήν διὰ νὰ συζητήσῃ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, περὶ οὗ τόσα ἀνακρίβη ἐλέγχθησαν, διὰ νὰ εὐκρινισθῇ ἡ ἀλήθεια. Ἔχουν δ' ὑπ' ὄψιν διακοπὴν τινὰ τοῦ Κώστα Κουμουνοῦρου, ἀνυπομονῶ, λέγει, περὶ τοῦ ἀγροτικῷ ζητήματι, ὅχι ὅπως ἀνυπομονοῦσιν οἱ διακόπτοντές με...

Κώστας Κουμουνοῦρος. Οἱ μὴ δημοκρατικοί, καὶ φιλελεύθεροι, καὶ τυφλὰ ὄργανα!

Φιλάρετος. Λυπούμαι διότι δὲν συμφωνῶ μετὰ τὸν βουλευτὴν Μεσσίνης, ἀλλὰ καὶ δὲν τὸ ἐπιθυμῶ.

Ἡ σιωπή. — Οὕτω περιγράφωμεν τὸ μέρος τοῦτο τῆς διηγήσεώς μας. — Μετὰ τὸν Μεσσινέζην, τὸν ὅποιον προλαλήσαντος ἀνιέρωμεν, ὁ κ. Μίλησις ἐγερθεὶς ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διὰ τὴν σιωπὴν τῶν Ὑπουργῶν καὶ πάσας τῆς ὑπουργικῆς φάλαγγος κατὰ τὴν περὶ τὴν συζήτησιν τὴν σιωπὴν αὐτὴν θεωρεῖ περιφρόνησιν, καὶ ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ ἡμεῖς, λέγει, δὲν ἤλλαμεν νὰ ἐκφωνήσωμεν λόγους, ἀλλὰ νὰ συζητήσωμεν. Ἄλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Μαυρομυγῆλης, ὡς ἀνωτέρω εἵπαμεν, τελειώνει, ἀλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Ὁ κ. Μεσσινέζης προτείνει πρὶν τεθῆ εἰς ψηφοφορίαν τὸ νομοσχέδιον νὰ φέρῃ ἡ Κυβέρνησις κατὰλογον πάντων τῶν εἰδῶν, τῶν ὑποβαλλομένων εἰς ἀξίτησιν φέρου. Ἄλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Ζηρόπουλος. — Ἡ πρότασις τοῦ κ. Μεσσινέζην δεικνύει τὸ ἀνεπιστήμον (καὶ δύο ἄλλα ἐπιθετα) τοῦ νομοσχεδίου. Δὲν εἶναι ἱκανὴ ἡ Κυβέρνησις νὰ περιφρονήσῃ τὴν Βουλὴν ἢ τὴν σιωπὴν τῆς δὲν εἶναι περιφρόνησις, ἀλλὰ θυροστρατία.

Ἐδῶ γελῶσι, καὶ ὁ κ. Ζηρόπουλος ἀναγκάζεται νὰ διορθώσῃ: θυροστρατία.

Στεφανίδης. — Ἡ σιωπὴ δεικνύει φρόνησιν.

Πετρίτσος. — Ἡ σιωπὴ εἶναι αὐταπόκρισις (!)

Ζηρόπουλος. — Σιωπάτε! σιωπάτε! ἡ σιωπὴ εἶναι ἡ καταδικησάσα. Ἀποκρούω μετ' ἀποστραφῆς τὸ νομοσχέδιον.

Ἄλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Τέλος μετὰ τὰ παράπονα καὶ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, λυεῖ τὴν σιωπὴν ὁ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὴν ἀπορίαν μου διὰ τὴν ἐπιμονὴν του. Ὁ κ. Καλλιγῆς ἔχει φροδερὸ συνάχι· εἶναι κατακρυωμένος· καταθροχιασμένος, καὶ μετὰ κόπου ἀπαντᾷ, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπίφρῃαν τοῦ κρυολογήματος καὶ τὸ πάντοτε ἀμαῖον πνευμά του, δι' οὗ χαιρετίζει δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοὺς ἀνυπομονοῦντας περὶ τῆς σιωπῆς του, ἰδίχ δὲ τὸν κ. Παπαμιχαλοπούλου.

Ὁ γῶρος τοῦ Μὴ Χάρεσαι δὲν ἐπαρκεῖ διὰ νὰ ἐκταθῶ πλειότερον. Κρίμα ὅτι ἀνθὴ τινὰ δὲν ἐχώρησαν εἰς τὴν ἀνθοδέσμη μου. Πῶς ἐτελείωσαν, τὸ γνωρίζετε. Ἡ ἀντιπολιτευσις ἀποχωρεῖ, ὁ Δραγοῦμης τὴν ἀπειλεῖ ὅτι καὶ χωρὶς αὐτῆς θὰ ἦναι ἀπαρτία. Ἀναγινώσκειται ὁ κατάλογος: ἦναι παρόντες 123· ἴσα ἴσα· ψηφίζεται ἡ ἀρχή, καὶ ἐν ἀρθρον ἀποχωρεῖ ὁ Ἱερομνήμων, μόνος ἐκ τῶν Δελιγιαννικῶν, καὶ διαλυθεῖσις τῆς ἀπαρτίας, διαλύεται καὶ ἡ συνεδρίασις. Ἀπέρχονται οἱ ὑπουργοί, φέροντες εἰς τὰ χεῖλη των μετ' ὄργης ἐν ὄνομα· ὁ Ἀρταβάνης! ἄχ! αὐτὸς ὁ Ἀρταβάνης! ... εἶναι ὁ βουλευτὴς Κεφαλληνίας Ἀρταβάνης, ὅστις φυχῶν πρὶν ἐκ τῆς συνεδριάσεως, ἐματαιώσε τὴν ἀπαρτίαν, ἢ ὅποιον θὰ ἐξησφαλίζετο μετ' αὐτοῦ.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ βουλὴ ἐτέλεσε γυμνάσια σαλπικιτῶν, καθ' ἃ οἱ μὲν Δελιγιαννικοί, καθ' ὃ ἐπικρατήσαντες εἰς τὰς ἐπερωτήσεις, ἐπαίξον τὸ ἐωθινόν, οἱ Κουμουνοῦρικοὶ τὴν ἀποχώρησιν, καὶ οἱ Τρικουπικοὶ τὸ σιωπητήριον.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὅταν κανεὶς συναντᾶται τυχαίως — ὀρθότερον δυστυχίως — μετὰ κανένα κηδεύμενον νεκρῶν, καὶ ἀκούει τοὺς μακρολόγους τῶν ψυχτῶν μας, ἀπορεῖ πῶς ἐδῶ δὲν εἰσάγεται ὁ δὴ αὐτοχειρίας θάνατος, ὅποτε ὁ νεκρὸς ἀπολαυθάνει τοῦ εὐεργετήματός τῆς ἀνεψυχτῶν καὶ παππάδων κηδείας.

Μία ἀπὸ ταῖς ἀδυναμίαις τῶν Κυριῶν εἶναι τὸ Κομ...

φοεμπορικὸν Μομφερράτου εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Καπνικαρέας γωνίαν τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού. Αὐτὰς τὰς ἡμέρας γίνεται καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν μικρῶν παιδιῶν, τῶν τρυφερῶν κορασιῶν, καὶ ἐνίοτε τῶν πτεροφυτῶν δεσποινίδων. Τὰ ὑπόγεια τοῦ εἶναι μία μεγάλη Παιγνιο-Ἐκθεσις. Ὅλη ἡ Γερμανία καὶ οἱ Παρίσιοι εἶναι ἐκεῖ μέσα. Τί κόκλαις ποῦ ἔχουν κατὰ γράμμα τὸν διάβολο μέσα τους, διότι ἐνῶ τῆς γυρνᾷ, αὐταὶ παίζουν ὅλας ταῖς γαλλικαῖς ὀπερέταις, τί λύκοι, τί ἀρνιά, τί τόπια, τί φορητὰ κουζίνα, τί φορητὰ νοικοκυριά καὶ πόσα καὶ πόσα! Καθ' ἀμάξας πωλοῦνται τὰ παιγνίδια ἀπὸ τὰ ὑπόγεια καὶ ὅλα κάμετε καλὰ νὰ κάμετε ἐγκαίρως τὰς προμηθείας σας, μήπως τὰ εὕρητε τὴν παραμονὴν τοῦ Νέου Ἐτους κενά. Ἐπάνω εἶναι ἡ κοσμηματικὴ δι' ὅλην τὴν μεσαίαν τάξιν, τὰ βελουδένια ρισοῦ, τὰ φθινὰ φορέματα Κυριῶν, τὰ ἄνθη, τὰ λεπτολογήματα, καὶ τὰ ψηλολογήματα! Ὅσαι καὶ ὅσοι γνωρίζετε τὸν κ. Μομφερράτον, παρακαλέσατέ τον νὰ σᾶς δεῖξῃ τὸν τενόρον ποῦ ἔχει κρυμμένον ἐντὸς μιᾶς κασέλας!

Οἱ νυκτοκλέπται εἶνε καὶ ἱερόσυλοι! Ἐξήτησαν προχθὲς τὴν νύκτα νὰ ἐκβιάσωσι τὴν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας... τοῦ Βουγαῖ. Εὐτυχῶς ἐν τῷ ἄγῳ ἐν τῇ ἐκβιάσει τῆς θύρας ἐξήγειρε τὸν ἐκεῖ ποῦ παραφυλάσσοντα κλητῆρα, ὁ κλέπτης ἐσπευσε νὰ ἐναγκασθῆ, ὡς οἱ ἀρχαῖοι καταδιωκόμενοι, τὸν βωμόν τοῦ... οὐρητῆριον, βρὲ τί κάμεται αὐτοῦ, ἐρωτᾷ ὁ κλητῆρ, δὲν βλέπετε; ἀπαντᾷ ὁ κλέπτης, καὶ τί εἶσαι; λέγει ὁ κλητῆρ, ὑπάλληλος τῆς γαλλικῆς πρεσβείας!! ἀποκρίνεται ὁ παστρικός, στάσου νὰ βρῶ τὰ διπλωματικά σου ἔγγραφα, τοῦ λέγει ὁ κλητῆρ, κ' εὐρίσκει ἀντὶ φακέλλων κλειδιά, λουκετα, ἐργαλεῖα καὶ σοῦ τὸν κουβαλεῖ τὸν κύριον εἰς τὴν πρεσβείαν... τοῦ κρατητηρίου.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Μοραδικόν. Καθ' ἣν ὄραν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Παπαπάνου προεδρεύοντος, συνεδρίαζε τὸ πλῆμμελειοδοτικεῖον, ὁ δὲ νεκρὸς προεδρεύων ἐξήτει ὅλην αὐτοῦ τὴν αὐστηρίτητα ἐπὶ τοῦ συνωστίζομένου πλήθους ἀέργων ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, καὶ ἀπῆτε τὴν ἀραίωσιν αὐτοῦ, ἀφηνειῶς εἰσερχεται τίς νομίζετε; ὁ πρίγκηψ Ἀθερνιόπουλος μετὰ τὴν λευκίαν του γραβάταν καὶ μετὰ ὅλην τὴν πριγκητικὴν του ἡλιθιότητα.

— Βγάλτε τον ἔξω! τί θέλει αὐτὸς ἐκεῖ, κλητῆρ κλητῆρ, ἔξω ἔξω τὸν ἀγροῖον βροχηδὸν ὄλα αὐταὶ αἱ λέξεις ἐπέπεσαν ἐπὶ τῆς πτωχῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀθερνιόπουλου ἄλλ' οὕτως μετὰ μοναδικὴν ἀπάθειαν καὶ μετὰ ἐν βλακῶδες μειδίημα δυνάμει Devastation:

— Μὴ ζουλεύης, τοῦ λέγει, μὴ ζουλεύης!!! Καὶ ἐνῶ ὑπὸ τῶν κλητῆρων ἐξεπέμπετο σθερακθὸν, ἄφινεν ὀπισθὲν του τοὺς ἐκδικητικὰς λόγους: — Μὴ ζουλεύης, σοῦ εἶπα, εἶσαι ὑπὸ τὴν προστασίαν μου!..

ΑΘΗΝΑΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ.

Πρὶν ἀκόμη αἱ προσεγγίζουσαι λαμπροφανεῖς ἡμέραι τῶν ἑορτῶν μᾶς παρασύρωσιν ἐκεῖ ὅπου οἱ ἀθηναῖκοι περίπατοι γραφικώτερον καὶ θορυβιώδεστερον ἐκδηλοῦνται: πρὶν ἀκόμη, διασχίζοντες τὰς ὁδοὺς: — δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ ναοὺς: —

τῶν δύο ἀδελφωμένων θεῶν Ἐρμοῦ καὶ Ἀΐδου, συγκατοίσωμεν ἐντὸς τῆς μνήμης μας τὰ πλοῦτη καὶ τὴν εὐχρῶσαν καὶ τὴν ποιικίαν τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, προσβαλλόντων ὡς οἶόν τε φιλαρεσκίωτερον τὰς βετιρίνας των, καὶ παρακολουθήσωμεν τὰς ἀεικινήτους περιπατητρίδας τῶν ὀδῶν ἐκείνων, αἵτινες ὡς παταλοῦσαι βομβοῦσαι καὶ συμπυκνούμεναι περὶ τὰ ἐπέραστα ἐκεῖνα ἄλθη τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς, ὅπερ καλεῖται πολυτέλεια, παριστῶσι συγχρόνως τὴν διπλὴν ὄψιν τῶν βδελῶν διὰ τὰ θυλάκια τῶν συζύγων ἢ τῶν πατέρων, αἵτινα ἀνιλεῶς ἐκμυζῶσι, καὶ τῶν μελισσῶν διὰ τὰ θυλάκια τῶν ἐμπόρων ἐν οἷς, ὡς ἐν κυψέλῃ, ἐναποθέτουσι χρυσοῦν μέλι: πρὶν ἀκόμη ἐν τῇ ἀγορᾷ μας τὰ μαγικά Χριστούγεννα ὑποδηλούμενα εἰς μυσικὰ γαργαλιστικὰ ἐδέσματα, μεγαλοπρεπῶς καὶ ἀρθῶνως παρατεταγμένα, καταστήσωσι λιποθύμους ἐξ ἡδονῆς τοὺς σταματῶντας, ἃς ἐνδιατρίψωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰ προσφιλή μᾶς Κοριακὰ δειλινά: ποτὲ δὲν παρήλθον ἐμπρὸς μου, χωρὶς νὰ μοῦ ψιθυρίσουν κατὰ τι.

Ἦσαν ἀπὸ τὰς τελευταίας Κυριακάς, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Σταδίου, ἐσταμάτησα διὰ νὰ γίνω θεατὴς μακρᾶς παρελάσεως ἀμαξῶν· αἱ ἀμαξὶ στρατιωτικώτατα ἀκολουθοῦν ἢ μίχ τὴν ἄλλην· ὁ κροταλισμὸς τῶν μαστιγιῶν τῶν ἀμαξηλατῶν, ὁ κρότος τῶν τροχῶν, αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἐγειρόμενος κονιορτός, ἡ θεία τῶν ἐν ταῖς ἀμάξαις, ἡ πανηγυρικώτερα καὶ μᾶλλον γοργῶ: οὕτως εἶπεν ἐκδηλούμενη ζωῆ, τῶν ἀμαξοδρομούντων ἢ ὑπεροχῇ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ταπεινῶν πεζῶν τοῦ λιθοστρώτου, ἐπιβάλλει ἐπὶ τῶν διαβατῶν, οἵτινες σταματῶντες καὶ στρέφοντες πρὸς τὴν παρελάσιν καὶ πολλὰκις βλῦόμεν ὀφθαλμῶν καταμετροῦντες τὰς ἀμάξας, παρακολουθοῦσιν ἕως οὗ καὶ ἡ τελευταία ἐξαφανίζεται εἰς τὴν καμπὴν τῆς ὁδοῦ. Εἶνε γάμος. Ἐπὶ τῆς πρώτης ἀμάξης φέρονται ἐκτεθειμένα τὰ στέφανα. Ἐν τῇ δευτέρῃ ἐναποτίθενται οἱ νεόνυμφοι ὁ γαμβρὸς, εὐρωστός ἐργατὴς ἴσως, μετὰ ὄζωδεις χεῖρας καὶ μαῦρην ἐνδυμασίαν, ζυρισμένος, μετὰ ἐστριμμένον τὸν μύστακα, καὶ τὸν πῖλον λοξῶς ἐπὶ τοῦ κροτάφου ἀποκλίνοντα ἢ νύμφη, εὐθυτενῆς ὡς ἡ νυμφικὴ λαμπὰς τῆς, καὶ ὡς ἐκεῖνη πάλιν ἀνηλεῶς ἐκλευκανθεῖσα ὑπὸ τὰς ἀφρόνους βαφῆς τοῦ ψιμυθίου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀνέλαβον νὰ τὴν καλλύνωσιν αἱ πρὸς τοῦτο περὶ αὐτὴν ταχθεῖσαι ἀκολουθοῦσιν οἱ συμπέθεροι ἐντὸς: εἴκοσι περίπου ἀμαξῶν· πᾶσαι αἱ ἡλικίαι ἀντιπροσωπεύονται μετὰ τῆς αὐτῶν. Ἐκάστη ἀμαξὴ ἐνέχει ἰδιόζωντα χωματινὸν μόνον. Μία ἐξ αὐτῶν φέρει ζεύγος πρεσβυτῶν φεσοφόρων ἴσως εἶνε τὰ πεθερικά ἢ γραιὴ φρίναται συνανθρώπουσιν τὰ ἐναπομείναντα λείψανα τῆς πάλαι ποτὲ φιλαρεσκείας διὰ νὰ τοποθετήσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς εὐπρεπέστερον τοῦ συνήθους τὸ σεβαστὸν φέσι τῆς: σκέπτομαι ὅτι δυνατόν νὰ ἦεν ἡ πενθερὰ τῆς νύμφης, καὶ ὀρέγομαι νὰ ἐξακριβώσω ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς τὰς τρικυμίας τὰς ὁποίας ἐν τῷ μέλλοντι ὀρίσθη τυχὸν νὰ ὑποστῇ ἢ νεόνυμφοι: ἀλλ' ἡ ἀμαξὴ φεύγει ταχέως, πρὶν λειτουργήσῃ ἢ φουσιονομικῇ μου δεινότητος. Ἐν ἄλλῃ ἀμάξῃ συνωθεῖται ὀλοκλήρος οἰκογένεια, συγκειμένη ἐκ στρογγύλου Κυρίου, τετραγώνου Κυρίας, ἐνός βρέφους, δύο θυγατέρων, δύο υἱῶν, καὶ μιᾶς ὑπηρετρίδας. Ἡ ἐπομένη φέρει δύο δεσποινίδας, αἵτινες κάθηνται πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἡνιόχου· τὸ ἄρρεν, τὸ ὅποιον ἐνεκαθηθιρῆθαι ἀπέναντι αὐτῶν, ἐδιδάχθη νὰ τηρῇ ἐν παντὶ τὴν ἀνδρικήν ὑπερηλίχην. Ἐν ἄλλῃ ἀμάξῃ οἱ ὀφθαλμοὶ μου προσθάνουσι καὶ συλλαβῶσι τὰς ταλεῖτας τριῶν νεανίδων εἶνε ὁμοιομόρφως ἐνδεδυμέναι· φορέματα χρώματος μενεζέ, χεῖρες μετὰ προσοχῆς τηρούμεναι οὕτω πως, ὥστε νὰ μὴ γάνεται ἀθέατος

ὁ κόσμος τῶν λευκῶν χειροκτιῶν των. Ἐπὶ τῆς κόμης λευκὰ ἀνθὰ πορτοκαλίαι, ἀλλὰ καὶ βοδύχοι ταινίαι τούτους τραχίλους των περιβάλλουσι χροσαὶ ἀλύσεις, ἀλλὰ καὶ κυναὶ κορδέλαι δι' ὧν ἐξαρτῶνται στιλπνὰ μετόλλα, καὶ ὑπὸ τὰ μετόλλα κερπίτται ἀφ' ὧν προκύπτουσιν, ὡς ἡδυνήθην νὰ διακρίνω, φωτογραφικαὶ εἰκόνες· ἐπὶ τῶν γονάτων ἔχουσιν ἐρριμμένα τρία κίτρινα σάλια, καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων τὴν ἀγαλλίασιν. Ἐκεῖ ἐπογοῖται πρὸς χροβαρντάδων, θορυβῶδως ἀνακινουμένη ἐν τῇ ἀμάξῃ. Καὶ τέλος ἐν μέσῳ τῶν ταπεινῶν καπέλων τοῦ λαοῦ εἰς ὑψηλὸς πῖλος ἐγκαθιδρυμένος ὁ μόνος αὐτὸς ἐν τῇ ἀμάξῃ, ὡς ἐπὶ θρόνου, διακρίνεται μὲσφ τῆς πομπῆς· εὐγνωμονοῦσιν ἴσως οἱ καλέσαντες διὰ τὴν προστατευτικὴν παρουσίαν του, ἀλλ' ἴσως ἐκεῖνος πλειότερον, διότι τῷ δίδεται ἀφορμὴ νὰ ἐξασκῆσθαι τὰ καθήκοντα τοῦ προστάτου. Αἱ ἄλλαι λεπτομέρειαι συγγέρονται ἐν τῇ μνήμῃ μου.

* *

Μ' ἀρέσει τὸ θέαμα τῶν γαμηλιῶν αὐτῶν ἀμαξῶν, αἱ ὅποιαι πικίλλουσι τοὺς κυριακοὺς περιπάτου; μὰς· μ' ἀρέσει, μεθ' ὅλην τὴν γελοιογραφικὴν αὐτῶν ἀποψιν, ἀρ' ἢ ἀνωτέρω τὰς ἐσημείωσα. Τὰς συναντῶ εἰς τὸν δρόμον μου ἐξάφνω, ἐνὸς νωθροῦ καὶ ἀπρημένοιο βαδίζω, καὶ ὁ γειμῶν ἀοργίει νὰ γίνεταί ἐπαισθητός· καὶ μοὶ παρίστανται αἱ διαβαίνουσαι πλησίον μου ἀμαξῆαι ἐν γοργῇ καὶ ἡχηρᾷ πορείᾳ ὡς τόσα παροδικὰ πτηνὰ μὲ κροτούσας πτέρυγας πορευόμενα νὰ πῆξωσι τὰς φουλεὰς των εἰς γῶραν ὅπου τὰ προσεκάλεσαν ἐκρ πανηγύρεως καὶ μέλης· εἰς τὸν οἶκον ἐνθα τελεῖται γάμος. Καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκεῖνη τῆς δύσεως ἀποτελεῖται μελαγχολικὴ, ἀλλὰ γλυκεῖά τις ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς φθινόφυτος ἡμέρας καὶ τῆς ἀνατελλούσης νέας ζωῆς τῶν νεογνῶν. Τώρα ὁ πολιτισμός, εἰσχωρήσας καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἐκδύει, ὅσον ἐνεστι, ἀπὸ πάσης πανδήμου χροιάς καὶ τὰς χρο-

αῖς καὶ τὰς θλίψεις του· τὰ πάντα τελεῖ σιδηροδρομικῶς· σπεύδει νὰ ζήσῃ, καὶ σπεύδει νὰ τελειώσῃ ὅση δύναται ταχύτερον καὶ τοὺς γάμους καὶ τὰς κηδείας του· δὲν παρατείνει, ἀλλὰ διαγράφει ἀποκρύπτει ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν πολλῶν καὶ τὰς ἀστραπὰς τῆς χαρᾶς του, ἀφοῦ ὑπανδρεύονται εἰς τὸ σπῆτι μίαν ἐσπέραν μὲ μίαν εὐγὴν ἐνὸς ἱερέως, καὶ ἀποκρύπτει ἀπὸ τὰ ὄψα τῶν πολλῶν καὶ τὰς κραυγὰς τῆς λύπης του, ἀφοῦ ἀπήτησεν ἐν ταῖς κηδείαις νὰ καταργήσωσιν αἱ καρδίαι τοὺς κοπετούς καὶ τὰς οἰμωγὰς. Δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων τοὺς ἐποιοὺς δύναται νὰ τέρψῃ ἡ εὐθυμία Πλακτώτου πανηγυρίζοντος ἐν ὑψηλῇ κραιπάλῃ τοὺς γάμους του, ἢ τὸ ἀπαίσιον τραγούδι εἰδεχθοῦς μυρολογήστρας πρὸ νεκροῦ· ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἡ παρέλασις ἐκεῖνη τῶν ἀμαξῶν, τὴν ὅποιαν τὸς αἰεὶ συνήντησα, εἶνε εὐχάριστον θέαμα. Ἐκεῖναι αἱ παρατεινόμεναι στιγμαὶ τῆς πανηγύρεως, ἐκεῖνη ἡ πάνδημος ἐκδήλωσις τῆς εὐτυχίας εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου, μὲ κάμουν νὰ ὄνειροπολῶ γλυκύτατα πράγματα, τὰ ὅποια, χωρὶς τοιούτων εὐκαιριῶν, ποτὲ δὲν θὰ ἐπῆρχοντο εἰς τὴν φαντασίαν μου, περιπατοῦντος ἀνά τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν.

᾽Ονουλουοῦ.

Η ΒΙΕΝΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΑΤΕΡ ΤΗΣ

ΑΙ ΕΞΟΧΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΑΤΕΡ

Αἱ ἐξοχαὶ τῆς Βιέννης εἶνε αἱ θαυμασιώτεραι καθ' ὅλον τὸ βόρειον, δυτικὸν καὶ μεσημβρινὸν μέρος τῆς πόλεως ἐκτείνονται σειρά βουνῶν, ἧτις εἶναι ἀπόσπασμα τῶν μεγάλων Ἀλπεων. Εἰς τὰ βουνὰ ταῦτα δὲν κατοικοῦν Κατετανάτα

οὔτε λύκοι, ἀλλ' ὅλα διασχίζονται ὑπὸ ἀμαξιτῶν ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν μὲ ὅλα τὰ μέσα τῆς εὐκολίας, μὴ ἐπιτρέποντα τὴν ἀποπλάνησιν. Εἰς τὰ ὀλίγον μακρὰν ἀπέχοντα τῆς πόλεως δάση μεταβαίνει τις διὰ σιδηροδρόμου καὶ ἀκολούθως διὰ λεωφορείων μίχρι τῆς κορυφῆς τῶν βουνῶν. Εἰς τὰ πλησιέστερον κείμενα κατ' εὐθείαν διὰ λεωφορείων. Πλήθος ἐξοχικῶν οἰκιῶν ὑπάρχουσι κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν ἢ διεσπαρμένον εἰς τὰ δάση· ἐνοδογεῖα ἐντὸς τῶν δασῶν, παντοπωλεῖα ὑπερετούμενα ὑπὸ ὠραίων κορασιῶν, λευκῶν ὡς τὸ γάλα, καὶ παχειῶν ὡς αἱ δαμάλλεις, αἵτινες προσφέρουσι ὀλίγον ὄπισθεν τοῦ Γαλακτοπωλείου τὸν πελώριον μαστόν των ἐν τῇ ἀναμυρκαστικῇ των ἐκείνῃ ἀπαθείᾳ εἰς τὸν γαλακτοπόστην.

Περὶ τὸ ἐσπέρας μάλιστα, ὅταν ὁ ἥλιος χάνεται ὄπισθεν τῶν οὐρανίων Ἀλπεων, αἵτινες παρατάσσονται εἰς τὸν ἀχανῆ ἔριζοντα, ἡ μία σειρά ὄπισθεν τῆς ἄλλης μέχρις ἐντελοῦς ἐξαφανίσεως ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑπὸ μορφῆν νεφῶν πλέον συγχομένων μετὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὅταν ἀρ' ἑτέρου στραφῇ τὸ βλέμμα πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὴν ἀπέραντον ὡς ὠκεανὸς πεδιάδα, ἢν διασχίζει ὡς ἀργυρὰ ἐλικασθεῖς γραμμὴ ὁ Δούναβις, καὶ ὅταν ἀρχίξῃ ἡ ἰδιαζόντως ἐκείνη εὐαρέστως ὄζουσα αἴρα, ἢν τὸ ἐσπέρας ἀναδίδει ἡ γῆ, ἅμα σβύσῃ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ ἐτοιμάζεται νὰ κατακλιθῇ εἰς τὴν αἰθέριον κλίτην τῆς, καὶ ὅταν ἀναμιγνύονται εἰς τὴν εὐάρεστον δρόσον τῆς ἐσπέρας ὁ ἦχος τῶν ἀγορικῶν κωδῶνων τῶν δαμάλλειων καὶ οἱ μουσικώτατοι μυκηθμοὶ τῶν δαμαλίσκων καὶ ὅταν ῥοφᾷς μίαν ὠραίαν γαλακτοπόλιδα ἐντὸς ποτηρίου ὑπὸ μορφῆν γάλακτος, ὦ! τότε εἶναι ἀφευκτος πλέον ἢ κατακρημνισίς σου εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς εὐδαιμονίας!

Καὶ ὅταν μετ' ὀλίγον καιρὸν μεταβῆς εἰς Ἀθήνας, γαλατώδης ἀναγνωστῆράς μου, καὶ ἰδῆς τὸν γαλατᾶν ἀπειλητικῶς προχωροῦντα πρὸς τὰ παράθυρά σου μὲ τὴν πάλαν εἰς τὸ στόμα, καὶ ὅταν ἰδῆς τὰς μελαίνας πτυγὰς τῆς ρουστανέλ-

λας του παρατασσομένης ὡς σειράν Ἀλπεων ἢ μία ὄπισθεν τῆς ἄλλης, καὶ ὅταν στρέψῃς τὸ βλέμμα σου πρὸς τὰς ψείρας πτυγῇ σὲ πτυγῇ νὰ περιπατοῦν καὶ λέρα μωρ' σὲ λέρα, καὶ ὅταν εἰς τὴν δρόσον τῆς πρωίας ἀναμιγνύῃ τὸν μουσικώτατον αἰφνιδιον βρυχηθῶν «γάλα» «γάλα», ὦ! τότε εἶναι ἀφευκτος ἢ ἐπιληψία σου!

Τὰς Κυριακάς ὁ λαὸς μεταβαίνει διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ὄξυγονον, νὰ διασκιδάσῃ, νὰ ἀντλήσῃ νέας δυνάμεις εἰς τὰ θαυμασία ταῦτα βουνὰ, ὧν ἡ ποικιλία καὶ ἡ ἀνωμαλία εἶναι ἀτελεύτητος. Συγκινεῖται τις βλέπων τὰς προσπαθείας καὶ τὴν καλὴν προαίρεσιν τῶν διοικούντων τὸν τόπον πρὸς κοινήν εὐπραγίαν καὶ ἀναψυχὴν τῆς κοινωνίας, πρὸς τὴν ὅποιαν ἀποδεικνύουσι διὰ τῶν ἔργων τούτων τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν μέριμναν καὶ οὐχὶ τὴν σατραπικὴν καὶ κτηνώδη περιφρόνησιν, ἢν ἀρχοντες τόπων τινῶν δεικνύουσιν.

* *

Ἢ πλησιέστερα καὶ μᾶλλον πρόχειρος ἐξοχὴ καὶ τόπος διασκεδάσεων εἶναι τὸ Πράτερ, κείμενον ἀμέσως ἐξώθεν τῆς πόλεως πρὸς ἀνατολὰς, πρὸς τὸν Δούναβιν.

Τὸ Πράτερ εἶναι δάσος, τοῦ ὀποῖου αἱ διάμετροι καθ' ὅλας τὰς διευσθύνσεις ἔχουν μῆκος πλέον τῆς 1 1/2 ὥρας ἐκάστη. Εἰς τινὰ μέρη εἶναι δάσος πυκνόν· εἰς ἄλλα ὡς park Ἀγγλικόν· ὡς πρὸς τὴν γενικὴν ὄψιν τὸ φυσικὸν ὑπερτερεῖ τοῦ τεχνητοῦ· δὲν ὁμοιάζει τὸν κήπον τῶν ἀνακτόρων τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις ἔχει πολὺ τὸ τεχνητὸν καὶ εἶναι κατάλληλος πρὸς περιπάτον δι' ἓνα δάσκαλον μελαγχολικὸν ἢ δι' ἑσωτερικοὺς μαθητὰς τῶν λυκείων πορευομένων στοιχηδὸν μὲ ἓνα παιδονόμον ἐπὶ κεφαλῆς ἢ καὶ διὰ βρασιεῖς, καὶ ὅπου δύναται νὰ τὰ τινάξῃ τις ἐκ τῆς πλῆξεως.

Ἀφοῦ διέλθῃ τις τὸν Δακτύλιον (Ring) καὶ θαυμάσῃ τὸ κάλλος αὐτοῦ καὶ αἰσθανθῇ ὅλην τὴν εὐχαρίστησιν βλέπων

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἐκ ἐριθ. 394)

Ἡ Καικιλία ἠγέρθη, περιήλθε δις ἢ τρίς περὶ τὴν κλίτην τῆς μοναχῆς μέχρι τῶν τεσσάρων τοίχων καὶ τῆς θύρας, καὶ ἀνκαθίσασα πάλιν ἐπὶ τοῦ σκίμπτου ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου τῆς χροτίον καὶ γραφίδα καὶ ἤρπασε νὰ γράφῃ ἐπὶ τοῦ γόνατος.

— Τί γράφετε, κυρία; τὴν ἠρώτησεν ἡ Ἀγάπη ἀνοπομνήσασα.

— Γράφω πρὸς τὸν φίλον μου, ἀπίντησεν ἡ Καικιλία.

— Καὶ τί τῷ γράφετε;

— Ὅτ' σὰς ἀναγνώσω τὴν ἐπιστολήν μου, ὅταν τὴν τελειώσω. Ἰπομονή.

Καὶ ἐξηκολοῦθησεν ἐπ' ὀλίγον ἐτι νὰ γράφῃ.

— Θέλετε τώρα νὰ σὰς ἀναγνώσω τί ἔγραψα; ἠρώτησε τὴν μοναχίτην.

— Εἶμαι βεβαίως πολὺ ἀδιάκριτος, κυρία· ἀλλ' ὡς φαίνεται, ἔχουν περιέργειαν καὶ αἱ μοναχαί.

— Ἀκούσατε λοιπόν.

Καὶ ἀνέγνω τὰ ἐξῆς.

« Φίλιτατέ μοι κόμη,

Ἀνεκάλυφα σήμερον ἐν Πάτμῳ τὴν ἀδελφὴν Ἀγάπην, ἧτις ὑπῆρξε φίλη τῆς ζητουμένης παρ' ὑμῶν. Μ' ἐπληροφόρησε δὲ αὕτη ὅτι ἡ φίλη τῆς ζῆ ἢ ἀπέθανε, ἢ τὸ μέσον μεταξὺ, ἂν ὑπάρχῃ, ὅτι δὲν ἤφησε καμμίαν παραγγελίαν δι' ὑμᾶς, καὶ δὲν ἀπαιτεῖ οὔτε μνημόσυνα, κτλ. Τοῦτο εἶναι τὸ τελικὸν ἐξαγόμενον πασῶν τῶν ἐρευνῶν καὶ προσπαθειῶν μου.

Ἦστε τοῦ λοιποῦ, φίλιτατέ μοι κόμη, δύνασθε νὰ νυμφευθῆτε, ἂν δὲν βραύνησθε, κτλ.

Σὰς ἀσπάζομαι

Ἡ φίλη σας
ΚΑΙΚΙΛΙΑ».

Ἡ Ἀγάπη ἤκουσεν ἀπλήστως τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης.

— Πῶς σὰς φαίνεται; τῆ εἶπεν ἡ Καικιλία.

— Ὡραία γράφετε, ἀπίντησεν ἡ μοναχίτη.

— Τὸ πιστεύω. Θέλετε νὰ προσθέσω τοὺς ἀσπασμούς σας πρὸς τὸν κόμητα;

— Πρὸς τί; δὲν τὸν γνωρίζω.

— Λέγω, μήπως θέλετε τυχὸν νὰ τὸν γνωρίσετε;

— Καὶ τί ἔχω ἐγὼ, μοναχῆ, μὲ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου;

Ἡ Καικιλία ἐκλείσε τὴν ἐπιστολήν καὶ τὴν ἔθεσεν εἰς τὸν κόλπον τῆς.

— Ὅτ' τὴν στελεω ἐκτάκτως μὲ τοὺς ἀνθρώπους μου, εἶπεν· ἔχω εἰς τὸν λιμένα δύο πλοῖα, τὰ ὅποια μὲ περιμένουν.

— Πλοῖα ἰδικά σας;

— Τῆς Βενετίας, ἀλλ' εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου. Μήπως ἐπιθυμεῖτε τυχὸν νὰ κάμητε ταξείδιον; Δύναμαι νὰ σὰς παραχωρήσω τὸ ἐν πλοῖον, τὸ ἴδιον τὸ ὅποῖον θὰ φέρῃ αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν.

Τὴν φορὰν ταύτην ἐσκήρτησεν ἡ καρδία τῆς νέας μοναχῆς, καὶ ἂν καὶ ἡ Καικιλία παιγνιωδῶς μᾶλλον ἐφαίνετο λέγουσα τάνωτέρω, ἐπεθύμει διακτικῶς νὰ εἶπῃ καὶ. Ἀλλ' ἡ αἰδώς καὶ ἡ αἰσθησις τοῦ πρέποντος ἐπέσχον αὐτήν, καὶ εἶπεν ὅχι.

φευ, δὲν προεῖδεν ὅτι ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ νύκτας ἐμελλε νὰ κηίται καὶ νὰ ἀγωνιᾷ μετανοοῦσα πικρῶς, διότι δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην τῆς ξένης.

Ἐν τούτοις ἡ Βενετή, ὡς νὰ ἐπεθύμει νὰ καταλίπῃ βομβοῦσαν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς μοναχῆς τὴν τελευταίαν φράσιν τῆς, ἐδύναμαι νὰ σὰς παραχωρήσω ἐν πλοῖον, ἀπεχαιρέτησεν ἀποτόμως τὴν Ἀγάπην, καὶ νούσασα πρὸς τὸν σύζυγόν τῆς νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ, ἐξῆλθεν ὅπως ἀναχωρήσῃ.

Ἡ Ἀγάπη ἠγέρθη καὶ ἦλθε μέχρι τῆς θύρας.

— Μείνατε ἐδῶ τὴν νύκτα, ἐκράζε· ποῦ θὰ ὑπάγετε;

Ἡ Βενετὴ ἀπεκρίθη δι' ἀναεύσεως καὶ διὰ κινήματος τῆς χειρὸς σημαίνοντος «θὰ ὑπάγωμεν μακρὰν, πολὺ μακρὰν».

— Μείνατε, ἐπέμεινεν ἡ Ἀγάπη, αἰσθανομένη συγγνώμης μετὰ τῆς ξένης ἀφιπταμένης τὰς ἐλπίδας τῆς.

Ἀλλ' ἡ ξένη ἔμεινεν ἀκαμπτος καὶ ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ συζύγου τῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ.

Πρωτὰν τινὰ ἐκ τινος πλοικαρίου προσορμισθέντος εἰς Πάτμον ἀπεβιβάζοντο δύο ξένοι, οἵτινες ἐξείκοντο ἐρχόμενοι μακρόθεν. Ὁ εἰς αὐτῶν ἦτο νεώτατος τὴν ἡλικίαν, ἔδ' ἕτερος ἐφαίνετο γηράσας προώρως.

— Ἦλθομεν τέλος, Μηνᾶ, εἶπεν οὗτος· μὲ πόσῃ συγκινήσιν πατῶ τὸ χῶμα τοῦτο!

— Καὶ μὲ πόσῃ ἐλπίδι, κύριέ μου! εἶπεν ὁ Μηνᾶς.

— Καὶ ὅμως ἔχω ἄσχημα προαισθήματα, φίλε μου. Μοὶ φαίνεται ὅτι τὸ χῶμα τοῦτο εἶναι τάφος καὶ οὐδὲν πλέον.

(ἰκολοῦθε)

Μιτοέμ.

τά εκατέρωθεν ωραίου σχήματος οικοδομήματα, φθάνει τέλος εις τας έκβολάς του, αίτινες χύνονται εις την δασύδη θάλασσαν καλουμένην Πράτερ.

Τὸ ἀνθρώπινον βέυμα εις τὰς έκβολὰς διακρίεται εις τρία βέυματα· τὸ πρῶτον ἀκολουθεῖ τὴν εἰς τὸ Ἀριστοκρατικὸν λεγομένην Πράτερ (Aristocratisches Prater) ἄγουσαν εἰσοδόν. Τὰ δὲ δύο ἄλλα τὰς εἰς τὸ Σαλαμίην Prater δύο εἰσοδούς (Vurst-Prater). Vurst=σαλάμι. Μία ἐκ Τυρόλου τοῦ Αὐστριακοῦ ἑταιρία πωλητῶν ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον νὰ πωλῆ ἐκεῖ τὸ σαλάμι, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἀποκαλοῦσι καὶ σαλαμίη καὶ σαλαμουτσι. Ὀνομάζεται δὲ Vurst-Prater, διότι ἐκεῖ συγχάζει ὁ κάτω λαὸς, ὅστις, ἐπειδὴ ἡ τροφή του σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἐκ σαλαμίου συνίσταται, ἐλάβεν ὡς ἐπώνυμον τὸ ὄνομα τοῦ περιφήμου τοῦτου μεζέ. Καὶ τῶντι δὲν θὰ εἶναι τις ὑπερβολικὸς ἐὰν εἴπω ὅτι τὰ στερεὰ συστατικὰ ἐνὸς Βιενναίου ὀργανισμοῦ συνίστανται ἐκ σαλαμίου, τὰ δὲ ὑγρά ἐκ ζύθου.

* *

Εἰς τὸ Ἀριστοκρατικὸν Πράτερ ὅλα εἶνε ψυχρά, ἥσυχα, σοβαρά· ἐκεῖ θαυμάζεις τὸν πλοῦτον βέοντα ἐνώπιόν σου ἐν μορῇ λαμπρῶν θυμειδῶν ἵππων, ὠραίων ἄμαξῶν, πολυτελῶν τῶν κυριῶν ἐνδυμάτων. Ἐκεῖ ἐργάζεσαι ὅταν βλέπῃς ἐν ἐρείπιον γυναικίς, γρατῖαν τοσοῦτον ἡλικιωμένην, ὥστε περιμένεις ἀκούσιως ἢ φέρουσα αὐτὴν πολυτελεῖς ἄμαξα νὰ μεταμορφωθῇ ὡς διὰ μαγείας εἰς πολυτελῆ νεκροφόρον ἄμαξαν. Ἐνῷ ἐσὺ νέος ἢ νέα φέρεσαι ἐπὶ τῶν αἰωνίως τῶν ἰδίων κνημῶν σου· ἀλλὰ παρέργετα ἢ ὀργῇ σου σκεπτομένου ὅτι προτιμώτερον εἶνε αἰ κνήμη ἀπὸ μίαν ἄμαξαν. Ἐκεῖ καγγάζεις βλέπων ἐπὶ ἐνὸς cabriolet δύο προστύγους φυσιογνωμίας παραδιδούσας τὴν δουλικὴν τῶν καταγωγῆν καὶ τὸ ἐπάγγελμά των. Εἶνε ἀφεικτικῶς ὀψίπλουτοι ἄνθρωποι κερδήσαντες ἢ μᾶλλον κλέψαντες ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ καγγάζεις διότι τοὺς σύρουσι οἱ ὑπερήφανοι ἵπποι, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ συμβαίη τὸ ἐναντίον φυσικῶ τῷ λόγῳ.

Ἴδου ἄλλη ἄμαξα φέρουσα μίαν κοιλίαν Τραπεζίτου ὀπισθεν τῆς ὁποίας μία κεφαλὴ ὡς δορυφόρος τῆς σφαιροειδοῦς κοιλίας μόλις φαίνεται. Ἄαα! ἐδῶ δὲν βασιλεύει πλέον! τὸν ἀποκεφαλίζεις διὰ τῆς φαντασίας σου, συλλαμβάνεις ἐκ τῆς κόμης τὴν κεφαλὴν ἀφίονον τὴν κοιλίαν νὰ σύρεται ὑπὸ τοῦ ἄρματος μέχρι τοῦ Δουνάβεως, ἐνθα θὰ λάβῃ τὴν αὐτὴν τύχην μετὰ τῶν ἄλλων σκουπιδίων, καὶ κάθεται εἰς ἐν θρανίον παραδιδόμενος εἰς κρηνολογικὰς μελέτας κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Gall.

Ἢ κάτω σιαγῶν προέχει ἰσχυρῶς καὶ εἶνε πλατεία· Ἴδου ἐν σημείον θηριωδίας· τὸ ἄκρον τῆς βίνος παγῆς, χρώματος ἐρυθροῦ κυανίζοντος, πρὸς αἰ ἐπίσης ἀφεικτικῶς καὶ τὰ δύο εἶνε τεκμηρία καταναλώσεως πολλῶν ριαλῶν καμπανίτου μετὰ κοκοτῶν. Ὁφθαλμοὶ μικροὶ ὡς τῆς ὀλίπω καὶ γείλη λεπτὰ καὶ συνεσταλμένα ἐλαφρῶς, ἀλάνθιστα σημεῖα ἐκφράσεως κακῶν ἐνστίκτων. Ἄς ἀποτρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τοῦ προσώπου του καὶ ἐξετάσωμεν τὸ κρηνίον του. Ὁ! ὦ! ὦ! τί βλέπω! ἡ κορυφὴ τοῦ κρηνίου ἐξέχει ἀκριετὰ σημεῖον κατὰ τὸν Gall πλεονεξίας καὶ ἀρπαγῆς. Ἄς ἰδοῦμεν τὰ περὶ τὸν κρῖνον μέρη. Ἐ! Ἐ! Ἐ! ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει· προέχουν ἰσχυρῶς καὶ ἐπειτα ἀποστρέφονται ἀποτόμως πρὸς τὸ μέτωπον· ἀλλὰ ἀκριβῶς τὸ σχῆμα τοῦτο εἶνε βέβαιον σημεῖον τῆς πονηρίας καὶ βεβουληρίας.

Καλπασημοὶ ἵππων ἀποσπῶσι τὴν προσοχὴν τοῦ κρηνολόγου ἀπὸ τῆς μελέτης του ταύτας· τί βλέπει! τί νὰ ἰδῇ! μίαν ὠραίαν Βιενναίαν ἄμαξον, ξανθὴν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἡ-

στραψαν ἀφηνεῖς εἰς τὸ σκότος τῶν σκέψεων του· τί μελωδικὰ καὶ ἦσαν ἐκεῖναι αἱ κινήσεις τοῦ σώματός της! τί εὐστροφία καὶ ἐλαστικότης μελῶν! τί ποιητρία ἐπὶ τοῦ Πηγάσου! τί οὐρανία ἐκφράσις προσώπου! Καὶ ὁ συνοδευὼν ἡμῶς αὐτὴν ἵππεὺς τῆς εἶνε σχεδὸν ἀντάξιός πρὸς συνοδείαν τῆς.

Τὶ ἄρατα, συγκεκριμένα καὶ ὑψηλὰ συναισθήματα διεγείρει τὸ κάλλος! τί εἶνε τὸ κάλλος; ἄς ἀνοιξῶ τὸ λεξικὸν μήπως καὶ με λύσῃ τὴν ἀπορίαν. Ἐίδον. Λέγει: Κάλλος=ὁ, τι εἶνε ὠραῖον, ἴδε καὶ ὠραϊότης. Βλέπω! ὠραϊότης=ὁ, τι εἶνε κάλλος· ἴδε καὶ κάλλος. Οὐδέποτε ἐσθότερον ὀρισμὸν εἶδον εἰς τὸ Λεξικόν!

Δευτέρᾳ ἐρώτησις (πρὸς τὴν ἀναγνώστριαν). Εἶνε δυνατόν ποτε ἢ γυνὴ νὰ αἰσθανθῇ ἀπέναντι ἐξαιτίας καλλονῆς ἀνδρός τὰ μὴ ἐκφραζόμενα ἐκεῖνα, τὰ ἐκπλήττοντα; τὰ εἰς ἑκστασιν φέροντα αἰσθήματα, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ὑποχωρεῖ ἢ διάνοια, ἐξάγειν τὸν πῖλον τῆς καὶ ἰμολογοῦσα ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ γείνη διερχομένης αὐτῶν; καὶ ἐὰν τὰ αἰσθανθῇ, εἶνε ὅμοια ἐκεῖνων τὰ ὁποία ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ἀπέναντι τῆς καλλονῆς μιᾶς γυναικίς;

Ἄποκρισις. Μὰ ἀφοῦ δὲν ἐκφράζονται τὰ τοῦ ἀνδρός, πῶς θὰ ξέρωσι ποῖος εἶδος εἶνε; καὶ ἀφοῦ δὲν δύναμαι τὰ ἰδικὰ μου νὰ ἐκφράσω, πῶς θὰ ξέρωσι τί εἶδος εἶνε; Ἐγὼ καλῶς. Ἐ, τότε μεταβάνω εἰς τὸ Σαλαμίην Πράτερ.

*

Παραμερίσατε! ὀπίσω! ὀπίσω! ἐδῶ διασκεδάζει ὁ βασιλεὺς λαός! ζωηρότης, γέλωτες, μουσικαὶ, σαλάμια, χοροὶ, ὠραῖα κορίτσια, τυριὰ γραβιέρας, κίνησις, πίπες, εἰλικόνησις, τί διαφόρων εἰδῶν παιγνίδια! τί κολυμβήματα ἐντὸς ζύθου! τί πνιξίματα! τί σφυγξίματα! τί καπνίσματα! τί ἱλιγγίος!

Ὁ λαὸς κενὸ ὅλα τὰ βάσανα τῆς ἐβδομάδος ἐκεῖ, καὶ κάμνει προμήθειαν εὐθυμίας διὰ μίαν ἐβδομάδα! Ἀκουσίως ἐγενήθη εἰς τὸν νοῦν μου ἡ παραβολὴ τοῦ Ἀριστοκρατικοῦ Πράτερ μετὰ τὸ τοῦ Σαλαμίου. Ὁλη ἐκεῖνη ἡ γαλήνη τοῦ πρώτου, θὰ εἶναι ἀφεικτικῶς γαλήνη μετὰ τρικυμίας ἢ προάγγελος τρικυμίας, ἥτις θὰ συμβῇ εἰς τὰς μυστηριώδεις γωνίας τῶν μεγάρων των. Εἰς τὸ δεύτερον βλέπει τις ὅλων τὴν ἀφελῆ χαρὰν καὶ τὸν ἄθῶνον θόρυβον καθαρά εἶναι τὰ πάτα. Ποῖα ἄλλη μυστηριώδης πράξις εἶναι δυνατόν νὰ συμβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου, παρὰ νὰ κρύψουν οἱ σύζυγοι τὸ προσφιλὲς σαλάμι των εἰς κρύσιόν τι μέρος, ὅπου νὰ μὴ τὸ ξέρῃ ἢ κακὴ γάτα των;

Ἐκάθησα εἰς ἐν ζυθοπωλείον ἢ ζενοδοχεῖον, ὅπερ ἔτυχε νὰ εἶναι Οὐγγρικὸν ἐθεώμην τὰς ἑκατοστάς τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν καὶ γερόντων καθήμενον παρὰ τὰς τραπέζας, ἀλλὰ καθήμενον διὰ νὰ πίνωσι καὶ ἔπινον καὶ ἔπινον καὶ κατέπινον τὰ σαλάμια καὶ ὀλοκλήρους μυλόπετρας ἐκ τυροῦ. Ἢ μουσικὴ ἔπαιζε ἢ μᾶλλον ὠρύετο· ἀμυδρὰν ἰδέαν περὶ τῆς μουσικῆς ταύτης δύνασαι νὰ σχηματίσῃς ὃ μὴ ἀκούσας ποτὲ τοιαύτην, ἐὰν φαντασθῇ ἕνα λέοντα, ἕνα πάνθηρα, μίαν τίγριν, τρεῖς λύκους καὶ δύο γάτας ὠρυόμενης ταυτοχρόνως· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποτελεῖται μίαν οὐγγρικὴν μουσικὴν, ἀλλ' ἐγγώριος, ἐνωσθ, μουσικὴ, οὐχὶ εὐρωπαϊκὴ. Εἰς τινὰς στροφὰς ἢ μουσικὴ αὐτὴ εἶναι τῶντι μελαγχολικῶς μελωδικῆ, ὑπομνησκούσα τὴν Ἀσιατικὴν μετὰ τοὺς παθητικῶς ἐκείνους στόνους ἐκφράζοντας τὸ ἀτελεύτητον ἄχ! τοῦ ἐρωτοκατυπνιμένου καὶ μαστιχοδαρμένου Ὀθωμανοῦ· πρὸς τοῦτους δὲ ὑπομνησκαὶ τὴν Ἀσιατικὴν καταγωγὴν τῶν Οὐγγρων ἐρόντων πλὴν τῆς μουσικῆς καὶ

πολλὰ ὅμοια ἦθη καὶ λέξεις εἰς τὴν γλῶσσάν των. Ἰζήτησα νὰ δειπνήσω· παρουσιάσθησαν ἄμεσως τρεῖς φρακοφόροι ὑπέρταται μετὰ 24 ποτήρια ζύθου· γερμανικὰ ὀλίγα ἐγνώριζον, καὶ ἐν τούτοις ἐπέκειτο ὁ διὰ πνιξίματος θάνατός μου! ἐννοεῖς μετὰ πόσης ἀγωνίας καὶ κομικῶν σχημάτων, ὃ προσφιλεῖς ἐξάφροζύθου πεπλασμένη ἀναγνώστριά μου, κατῳρθώσα νὰ τοῖς δώσω νὰ ἐννοήσουν ὅτι εἰ δυνατόν ἀπελθεῖν τὰ ποτήρια ταῦτα ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐπέπρωτο νὰ πέσω ἀπὸ τῆς Σκύλλης εἰς τὴν Χάρυβδι! Ὅταν δὲν γνωρίζῃ τις τὴν γλῶσσαν ἐνὸς ξένου τόπου, ἐν ᾧ εὐρίσκεται, διατρέχει πολλοὺς κινδύνους· ἐπεθύμησα νὰ φάγω μίαν περιστερὰν· ἀφοῦ δὲ ἐμελέτησα ἐπὶ πέντε λεπτὰ καθ' ἑαυτὸν ἐπαναλαμβάνων τὴν φράσιν, ἦν ἐμελλον νὰ εἴπω πρὸς τὸν ὑπέρτατον, ἔβηξα καὶ ἐκάλεσα μετὰ στόμυρον, καὶ τί εἶπα; : kellner! (γαρσόνι), φέρε μου, σὲ παρακαλῶ, μίαν μερίδα ληστῶν! Καὶ ἐπερίμενα νὰ ἐκτελεσθῇ ἄμεσως ἡ διαταγὴ μου.

Ἄλλὰ τὸ γαρσόνι ἔμεινε ἀκίνητον· τὸ γαρσόνι μεθεώρει με ἐκπεληγμένον βλέμμα καὶ με ἐν μειδίῳ οὐχὶ ἀμιγῆς ὀδοῦ. Ἐκλονίσθη κάπως ἢ πεποθήσις μου, ἦν εἶχον, ὅτι ὀρθῶς εἶπα τὴν φράσιν μου εἰς τὴν Γερμανικὴν· ἀλλὰ ἀφοῦ ἔτερον ὑπέθεσα ὅτι ἴσως κατὰ τὸ γαρσόνι δὲν ἤκουσε καλῶς· διὸ καὶ ἐπανελάθον δυνατώτερα καὶ ἀρχότερα : σὲ λέγω νὰ μὲ φέρῃς μίαν μερίδα ληστῶν! Ἄλλὰ, κύριε, μοὶ λέγει, ἔτοιμος· σχεδὸν νὰ διασραγῇ εἰς γέλωτας, δὲν μαγειρεύομεν ἐδῶ ληστὰς. Ἄλλ' ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ εὐτυχῶς, εἰς ἄλλος ὑπέρτατης ἔφερε κατὰ τὴν γλῶσσαν εἰς ἕνα ἐκ τῶν παρακαθημένων τὸ φαιγτόν τὸ ὁποῖον ἐζήτουν καὶ ἐγώ.

[Σ.Σ. Τὸ τέλος τῆς θαλερᾶς αὐτῆς πραετογραφίας εἰς τὸ προσεχὲς φύ. λιν].

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

«Δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι.» Εἶναι αἱ μόναι λέξεις αἱ ὁποῖαι ἔκτελλονται ἀντὶ μεταλλοῦ εἰς τὴν παροῦσάν μας ἀγορὰν, καὶ με φέρουσιν εἰς τὴν παραδοξωτάτην ἀνακάλυψιν, ὅτι ὁ Δημοσθένης ἦτο ἀπλοῦστατα μεσίτης. Ὅπως δὲ συνδυάσῃτε τὴν ρητορικὴν δεινότητα τοῦ ἀρχαίου ἑλλήνου μετὰ τὸ μεσαικὸν τοῦ ἐπάγγελμα, λάβετε τὴν περιέφρασιν νὰ μεταβῆτε εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἐδῶ καὶ θὰ ἀναγνωρίσῃτε εἰς ἑκάστην μεσίτην καὶ ἕνα Δημοσθένην!

Ἢ φωνὴ ἐκείνου μεταλλικὴ. Ἢ φωνὴ τούτων ἐπίσης μεταλλικὴ. Ἀμφότεραι δὲ ἐδαναίζοντο τὸν ἦχον των ἀπὸ τῆς μεταλλουργίας τοῦ Λαυρίου. Ὅταν ἐνίοτε φιλοσοφῶ ἐπὶ τοῦ γρημάτος, δυσανασχετῶ πολὺ ὡς πρὸς τὴν θέσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ κακοῦ, τοῦ θεοῦ ἢ τοῦ διαδόλου, τοῦ παραδείσου ἢ τῆς κολάσεως, διότι ὅλα τὰ φαινόμενα εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, ὡς γνωρίζετε, ὑφίστανται τὴν διπλὴν αὐτὴν καταγορίαν! Πού λοιπὸν κατατάσσετε εἰς τὸ γρημά; (Φωνὴ ὁμογενῶν).—Εἰς τὰ καλὰ, εἰς τὰ καλὰ! (Φωνὴ ἰθαγενῶν).—Εἰς τὰ κακὰ, εἰς τὰ ψυχρά!

Ἄρατε ὅμως καὶ ἐμὲ ὅστις δὲν εἶμαι οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο, νὰ ἔγω τὴν ἰδέαν μου περὶ τοῦ γρημάτος καὶ νὰ κατατάξω αὐτὸ, εἰς τὰ πολλὰ!

Ἢξέρετε καὶ ὁ παρὰς καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ κτίσματα ἔκλονται ὑπὸ τῆς μαγνητικῆς δυνάμεως τῶν μεγαλειτέρων. Ἢ ἀρχὴ αὐτῆ δι' ἐμὲ δὲν ἐπιδέχεται ἐξαιρέσεις, καὶ ἂν ἐπρόκειτο ἢ ἐξαιρέσεις νὰ ἀποτελεσθῇ τὴν προσωπικιστὰ

μου! ἀλλὰ πῶς ἄλλως; μήπως καὶ ἡ σφαῖρά μας αὐτὴ ὅταν μίαν ἡμέραν κριθῇ ἀνεπαρκὴς δὲν θὰ ὑποκύβῃ εἰς τὸν φυσικὸν αὐτὸν νόμον; καὶ ὅταν ὁ ἀπέραντος αὐτὸς ὄγκος ἐφελκυσθῇ πρὸς ἄλλον ἀκμαιότερον καὶ ἰσχυρότερον πλανήτην, θελετε οἱ μικροὶ κεφαλαιοῦχοι νὰ μὴ ἐμπέσωσιν εἰς τὰ χρηματοκιβώτια τῶν μεγάλων τραπέζιτων;

Τὸ φαινόμενον τῆς ἀγοράς μας εἶναι ἐκ τῶν φυσικωτέρων καὶ καθημερινῶν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ὅπου τὸ γρημά τίθεται εἰς κυκλοφορίαν. Ὅταν δὲ ἀκούω δυσανασχετῶντας τινὰς ἐπὶ τῇ δολιότητι ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς Τραπεζίτης, τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ Χρηματιστοῦ, δυσανασχετῶ καὶ ἐγὼ μετὰ τὴν ἐλαφρότητά των, ἀφοῦ δὲν προσέχωσιν ὀλίγον διὰ νὰ εὕρωσι τὸ πραγματικὸν αἴτιον τῆς κακοδαμονίας των, καὶ οὐχὶ τὰ ὄργανα, δι' ὧν τοῦτο λειτουργεῖ.

Τὸ γρημά, κύριοι μου, τὸ γρημά εἶναι ὁ ἀρχιδιάβολος ὅστις διὰ τοῦ σμήνους τῶν ὁμογενῶν του σὰς ἐφερεν εἰς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ ἄλλοτε ποτε ὑπεπέσατε, καὶ πλεστάκις εἰς τὸ μέλλον ἐπιφυλάττεται νὰ σὰς ῥίψῃ. Καὶ τί σημαίνει, ὅτι οἱ προτεινόντες τὸ συνοικέσιον μετὰ τῶν μεταλλουργῶν Θεσσαλίας καὶ Λαυρίου, ἐξ οὗ ὑψώθησαν αἱ λαυριακαὶ μετοχαὶ τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐπώλησαν, ἀντὶ τὰ ὑπογράφωσι τὸ γαμιὸν συμβόλαιον, διαλύσαντες κατόπιν καὶ τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ κυρίου Λαυρίου καὶ τῆς δεσποινίδος Θεσσαλίας, καὶ ὠφελθέντες ἐκ τοῦ κόλπου τούτου πολλὰς χιλιάδας φράγκων;

Τί σημαίνει τούτο παρακαλῶ; Ἐρωτήσατε τὴν ἀγορὰν: Ὁ! σὰς εἶπε—Τὴν ἐπάθαμεν!.. Ἐρωτήσατε τοὺς μεγάλους ἐπιχειρηματίας θὰ σὰς εἴπωσι—Τὴν ἐκάμαμεν!..

Καὶ τί σημαίνει ἀκόμη ὅτι ἡ μικρὰ ἐν τῇ ἀρχῇ ἑλλειψίς γρημάτος, ἠνάγκασε πολλοὺς νὰ ἐνεχυριάσωσι τοὺς τίτλους των εἰς μεγάλους κεφαλαιοῦχους, ὅτινες ἐπώλησαν αὐτοὺς ὠφελθέντες οὕτω διὰ τῆς ἐκ τοῦ τόκου καὶ ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἀξίας των, οἱ ἀληθῆροι κατ' οὐδὲν ὑστεροῦντες τῶν ὀρεσίβιων κλεπτῶν οἵτινες ἀπεκδύουσι πρῶτον καὶ εἶτα φρονέουσι τὸ θῆμα των;

Καὶ τί σημαίνει ἀκόμη ἡ ἀδιάκοπος ἐκπτώσις τῶν καρτίνων τίτλων τοῦσ ὁποῖους ἐν τοσοῦτῳ οἱ μεγάλοι χρηματισταὶ κρύπτουσιν εἰς τὰ σκοτεινὰ τῶν ὑπογείων ἕως ὅτου παχυθῶσιν, ὡς οἱ κύριοι των, ἐν ᾧ οἱ μικροὶ κάτοχοι ἀναγκάζονται νὰ πωλῶσιν αὐτοὺς ὅλοισιν ἐκπίπτοντας, διότι ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ διαθρέψωσι τὴν οἰκογενεῖάν των;

Καὶ τί σημαίνει ἀκόμη ἐὰν μίαν τῶν Τραπεζῶν δεχθεῖσα ὡς ἐνεργον λαυριακὰς μετοχὰς ὑπεσχηθῇ νὰ κρατήσῃ αὐτὰς καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὀρισμένης προθεσμίας, ὅταν δὲ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐφθασεν, ἢ ἐν λόγῳ τράπεζα, παρὰ τὴν ἐπίσχεσιν τῆς, ἐκάλεσε τοὺς ἐνεχυριαστὰς ὀφειλέτας τῆς καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτοῦσ τὰ δάνειά τῆς;

Καὶ τί σημαίνουσιν ἀκόμη αἱ φαινομενικαὶ αὐταὶ ὑψώσεις καὶ ἐκπτώσεις τῶν λαυριακῶν μετοχῶν, ἐνῷ πράγματι εἰς οὐδεμίαν σπουδαίαν ἀφορμὴν δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν τὸ φαινόμενον τούτο εἰμὴ εἰς τὰς συμπαγίνας καὶ τὰ προσχεδιάσματα τῶν μεγάλων κεφαλαιοῦχων;

Καὶ φεύγει τοιοῦτοτρόπως τὸ γρημά ἀπὸ τὰς ἀδεξίους καὶ ἀσθενεῖς διὰ νὰ τὸ κρατήσῃ χειρὰς, ἐφελκόμενον πρὸς τὰ μεγάλα κεφάλαια, καθὼς τὰ μικρὰ βυάκια πρὸς τοὺς μεγάλους ποταμούς, καὶ καταπίνουσιν οἱ μεγάλοι κεφαλαιοῦχοι τοὺς μικροὺς, καθὼς οἱ κερχαρίαὶ τοὺς ἄλλους ἰγθῆς, καὶ ἐξαφανίζονται καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆν ἀγορὰν ἄνθρωποι, τοὺς ὁποῖους διαδέχονται ἄλλοι, διὰ νὰ ἐξαφανισθῶσι καὶ οὗτοι μετὰ μικρῶν, καὶ μένουσι πάντοτε οἱ ἰσχυροὶ καὶ διακινῶν-

ται καὶ μεγεθύνονται δλονέν, διὰ τὴν ἐπικρατήσιν καὶ ἐδῶ ὁ Δαρβινισμὸς, καὶ ἡ ἀρχὴ τὴν ὁποῖαν ἐξ ἀρχῆς ἐθέσαμεν, ὅτι τὰ μικρὰ καὶ ἀσθενῆ ἀπορροφῶνται ὑπὸ τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν.

Πλὴν συγγνώμην, ὦ σιαὶ τοῦ Δημοσθένους καὶ τόσων ἄλλων μεσιτικῶν σκιδῶν, διότι περὶ ὑμῶν κυρίως πρόκειται, ἐὰν ἀπὸ τοῦ χρηματιστηρίου ἐξστράπη εἰς τὰ τῆς πατρίδος τοῦτο ἴσως προέρχεται ἐκ τῆς ἐπικρατούσης ἀχρηματίας ἧτις πάντα ἔλλανα μὲ ὀλίγον αἷμα εἰς τὴν καρδίαν καὶ ὀλιγώτερον χρῆμα εἰς τὸ θυλάκιον μεταβάλλει. εἰς ἔνθερμον πατριώτην.

Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἐκ τῆς σημερινῆς κρίσεως ἑκατομμύρια τινα φράγκων θὰ μεταπηδήσωσιν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὰ ταμεία ἑθνικῶν τινῶν ἰδιωτῶν ὡς ἀμοιβὴν τῶν ὑβρεῶν τὰς ὁποίας θὰ φιλοδωρήσωσιν αὐτοῖς· οἱ ὑποστάντες τὴν γενναίαν ἀφαίμαξιν.

Ἔως ποῦ νομίζετε ἀντηχοῦσιν αἱ φωναὶ τῶν μεσιτῶν ὅταν συνεδριάζωσι δημοσίᾳ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ;

Ἔως τὴν πλατεῖαν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ὅπου σταθμεύουσιν οἱ ἀμαξήλαται. — Καὶ ὅταν ἡ μεσιτικὴ φωνὴ ὑψούται εἰς τὴν διαπασῶν, ὡς ἤχῳ σχεδὸν ἐκπνέει εἰς τὰ στόματα τῶν ἀμαξήλατῶν.

— Ἔχω 100 λαύρια μὲ τρίκαα... ὠρύεται ὁ μεσίτης.

— Γιὰ μένα, σιγὰ σιγὰ κοροϊδεύει ὁ ἀμαξῆς.

— Ἔχω μόνον ὀκτώ ὦ... ὦ... ποῦς τὰ πέρνει... φωνάζει ὁ μεσίτης.

— Ἔγώ! ξηρὰ ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ ἀμαξῆ.

Καὶ τοιουτοτρόπως αἱ ἀγοραπωλησίαι τοῦ ἀέρος διὰ κυμάνσεων μεταβαίνουν ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν μεσιτῶν εἰς τὰ στόματα τῶν ἀμαξῆδων.

Ἄγαθόπουλος ἐμπλεξε πάλιν εἰς τὰ Χρηματιστικά.

— Πῶς εὐρίσκονται σήμερον τὰ Λαύρια; ἤρώτα προχθὲς ἓνα μεσίτην.

— Σ' τὰ 83....

— Καλὰ βρὲ ἀδελφέ, καὶ ἀκόμη δὲν μπήκαμε ε' τὰ 83, καλὰ, καλὰ!

Μάγκας

ΧΑΒΙΑΡΙ ΓΕΛΒΑΣ

ἔφθασε χθὲς περίφημον εἰς τὸ

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ & Σ^α

Ἐξόδος Σταδίου, πλησίον τοῦ ἀρτοποιείου τῆς Αὐλῆς κ. Σίτκ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, (Αἰδηψὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδα, Ἐρεοῦς Μιζέλην, Ἀλμυρὸν καὶ Βῶλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἀμοργὸν καὶ Θήραν.

ΤΡΙΤΗ 6 1)2 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πόρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον.

ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ἰστέρινα Τήνου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκαεπταήμερον διὰ Γαύριον Ἄνδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτμόπλοιον κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Βρεντήσιον, ἕτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξείπιον, Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλίνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον καὶ λοιπὰ μέρη τῆς καθόδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βῶλον, Σχιάθον καὶ Σκόπελον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Διὰ Ἰθράν, Σπέτσας καὶ Ναύπλιον.

» 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Σέριφον, Σίφον καὶ Μήλον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξοὺς καὶ Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν δὲ ἕτερον ἀτμόπλοιον τὴν πρῶταν ἐκάστου Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἄστακόν, Μύτικα, Ζαβέρδα, Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Καρβασαράν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πόρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδιον, Κυπαρίσι, Μονεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Λιμένι, Καλάμας καὶ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνόδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1)2 π. μ. Διὰ Κέα, Κύθον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.

ΧΑΡΤΟΠΡΑΞΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Γαβαλά καὶ Κοκοροπούλου.

Ἄλλα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης. — Ἐπισκεπτήρια χαλκογραφημένα καὶ ἄλλα τῆς στιγμῆς. — Σφραγίδες καὶ ἐπικεφαλίδες, χρωμολιθογραφημένας καὶ μ.ή. — Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν Καταστήματων τοῦ Διεθνούς φήμης Καταστήματος τοῦ EDLER καὶ CRISHE τοῦ Ἀνυβέρου. — Ἡ Μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου αἰγαροχάρτου ZOB. Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ.

ΜΕΓΑΛΗ ΟἶΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60

Μέλανος » » » 60

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).